

“De ster die zij in het oosten gezien hadden, ging voor hen uit totdat ze boven de plaats waar het Kind zich bevond stil bleef staan”

Beste broeders en zusters,

ik heb, net als veel kleinkinderen, mooie herinneringen aan mijn grootouders. Hoewel ze er niet meer zijn, blijven die herinneringen levendig. Toen ik jong was, woonde ons gezin bij hen in huis. Mijn grootouders begonnen elke dag 's morgens vroeg, al rond vijf uur, met het bidden van de rozenkrans. Daarna gingen ze elke dag naar de kerk voor de Heilige Mis, en wij, de kleinkinderen, gingen altijd mee. Of het nu koud was, regende of vroom, ze waren altijd op tijd. 's Avonds baden we samen, dat hoorde erbij. Soms vond ik het niet leuk, maar ik deed het toch. Nu ben ik trots op mijn grootouders. Ze hebben mij veel geleerd over het geloof. Hun geloof was sterk en eenvoudig. Het gaf hun in moeilijke tijden kracht. Ze leefden vanuit hun geloof en gaven het door aan hun kinderen en kleinkinderen.

Ik ben ervan overtuigd dat dit niet alleen mijn verhaal is, maar ook dat van velen van jullie. Op een of andere manier hebben jullie ook het geloof ontvangen via jullie ouders, grootouders, geestelijken of leerkrachten. Zulke mensen vergelijk ik graag met een 'ster': een ster die aan de Wijzen in het Oosten verscheen om hun richting te geven en te brengen naar de plek waar het Kind Jezus lag.

Vandaag vieren we Driekoningen, de dag waarop de Wijzen uit het Oosten de pasgeboren Koning van de Joden kwamen eren. De ster die zij volgden, was niet zomaar een licht aan de hemel; het was een teken van Gods leiding, een symbool van hoop dat hen door het donker leidde. De ster had drie belangrijke kenmerken: ze gaf richting, verspreidde licht en wees naar een duidelijke bestemming.

Net zoals de ster van Bethlehem zijn ook wij geroepen om het licht van Christus uit te stralen. De wereld kan donker lijken, vol onzekerheid en angst, maar juist in die duisternis schijnt Gods licht het meest helder. We worden uitgenodigd om dat licht te weerspiegelen: met woorden van hoop, daden van liefde en een leven van geloof. Zoals de wijzen vol vreugde Hem aanbaden, mogen ook wij ons voor Hem neerbuigen. In Zijn aanwezigheid vinden we onze ware identiteit en diepe, blijvende vreugde.

Beste ouders, grootouders, leerkrachten en parochianen,

er zijn nog veel 'wijzen' die de weg naar het Kind Jezus niet kunnen vinden. Bent u bereid hen te helpen? Ze zoeken een licht in hun leven, een diepere betekenis. Tijdens de kerstnacht verschenen duizenden sterren aan de hemel, maar slechts één ster leidde de Wijzen naar de stal in Bethlehem. Laten wij, net als die éne ster zijn. Zo kunnen we anderen helpen hun weg naar Jezus Christus te vinden en Zijn vrede en liefde te ervaren. Zoals mijn grootouders mij het licht van het geloof hebben geschonken. Amen.